

D İ L C İ L İ K

UOT 81'41;801.7

FİRUDİN RZAYEV*

BÖRİ-QURD QƏDİM TÜRK MİFİNİN NAXÇIVAN ƏRAZİSİ TOPONİMLƏRİNĐE İZLƏRİ

Məqalədə əski türk mifik təfəkküründə xüsusi yeri olan Böri-Qurd qədim türk mifinin Naxçıvan ərazisi toponimlərindəki izlərindən bahs olunur. Tədqiqatlarda da adı keçən Böri-Qurd mifinin tarixi m.ö. III minilliklərə səykənməklə, ərazi toponimik adlarında günümüzə qədər qalmışdır. Bu qədim mifin Naxçıvan toponimlərində iżi indiyədək Azərbaycan və türk alimləri tərəfindən tədqiq edilməmiş və onlarla bağlı adların izahı verilməmişdir. Məqaladə qədim Naxçıvan ərazisi toponimik sistemindəki oykonimik adlarda Böri-Qurd mifik adı dil və tarixi faktlar əsasında təsdiq edilir. Bu mif demək olar ki, toponimik sistemin oykonim, oronim, hidronimlərində də ilkın böri variantında təkrarlanır.

Tədqiqatda Naxçıvan coğrafi areaında bu miflə bağlı toponimlərin etimoloji izahları verilir. Böri-Qurd adının prototürklərlə bağlı adlarda qalması bu mifik inancın qədimliyini sübut edir. İstər Naxçıvan, istərsə də Altay və digər türklərdə bu adın yeri məqalədə elmi faktlara əsaslandırılır.

Açar sözlər: Böri-Qurd, Naxçıvan, Altay, oykonim, oronim, hidronim.

Hər bir xalq etnik qrup şəklindən bir xalq kimi formalasdığı minilliliklərin siyasi tarixi proseslərində öz mifik təfəkkürünü də formalasdırmış, onları öz adət -ənənələrində minillər boyunca gələcək nəslə miras qoymuşdur. Azərbaycan xalqına məxsus olan qəbilələr öz yaşayışı, həyatı və təbiət hadisələrini dərk etmələri ilə fərqlənmiş bu mifik təfəkkürü bir çox hallarda başqa xalqlara da aşılmışdır. Bu mifik təfəkkürün işə, həyatı dərk etmə amillərindən qaynaqlanmaqla, sırlı ələmin dərkinə cəhd etmə fəvqündə meydana çıxdığı özünü təsdiq etməkdədir. Bu miflərdən biri də coğrafi adlarımızda günümüzə qədər gəlib çatmış, ümumtürk mifində də yer alan Böri-Qurdq mifik inancıdır. Qeyd edək ki, kosmik ələm, təbiətdəki işiq, zülmət, baş verən iqlim, fəsil dəyişmələri kimi, hadisələr insan şüurunda müxtəlif istiqamətlərdən yer almaqla da mifik təfəkkürə çevrilmişdir (14, s. 81-89).

Biz bu istiqamətdə M.Seyidovun xeyli sayıda tədqiqatları ilə rastlaşırıq. Göstərdiyimiz mifik təfəkkürün formalasma üslubu onun tədqiqatlarında da tam olaraq özünü təsdiq edir. O, bu istiqamətdəki fikrini ümumişdirərək qeyd edir ki, Azərbaycan xalqının mifsi çox qədim bir tarixə səykənməklə, öz mifoloji təfəkkürünü adət-ənənə, həyatə baxış, təbiəti dərk etmə istiqamətində formalasdırmışdır, bu mədəniyyəti özləri ilə birlikdə mövcud minilliyyə qədər gətirib çıxara bilmişlər (20, s. 11).

Xalqların formalasması prosesində bu amillərə uyğun “xeyir” və “şər” istiqamətli miflər onların adət-ənənələrinə, davranışın və düşüm tərzinə görə reallaşmış, bu mifoloji amillərə yanaşma fərqində tayfa və qəbilələrdə etnoqrafik fərqlər də özünü ortaya qoymuşdur.

Xüsusi olaraq qeyd edək ki, Azərbaycanın ayrılmaz tərkib hissəsi olmaqla xeyli prototürk tayfa birliyinin də ən qədim dövrlərdən Ana yurduna olmuş qədim Naxçıvan ərazisi də məhz ilk sivilizasiya mərkəzlərindən biri olmuş, bu gün belə bu heyrətamız qədim mədəniyyətin maddi sübutlarını və türk mifik inanc əlamətlərini öz toponimik sistemində qoruyub saxlamışdır. Bu qədim tarixiliyə ərazinin arxeoloji mədəniyyət nümunələri, eləcə də coğrafi adlarda yaşayan əski mifik adları, qayaüstü yazılar və piktografik şəkli yazı mədəniyyəti nümunələri də danılmaz

sübutlardır.

Əgər biz görkəmli alımlar O.A.Həbibullayev, V.V.Veliyev və başqlarının bu ərazi mədəniyyətlərin tədqiqindəki elmi nüticələrinə diqqət etsək, bu mədəniyyət nümunələri yətəri elmi faktlərlə Eniolit və Tunc dövründə aid edilir (1, s. 10; 4, s. 11) ki, bu da ərazi qədimliyini bir daha sübut edən elmi faktlardır. Bir qrup tədqiqatçıları isə, oturaq hayatı və şəhər mədəniyyətinin Naxçıvan ərazisində m.ö. VIII minilliklərdən formalasdığı da tarixi faktlərlə özünü təqdim etməkdədir (8, s. 451-453).

Bütün bu əsərimlik içərisində Azərbaycan türklerinin mifik inancında yer alan miflərdən biri da Böyük qurd mifidir ki, bunun ilki adı qaynaqlarda Böri kimi keçir. A.M.Serbakin "Öğuznamo" əsərində biz "Çan ərəfa bolşukça Oğya kağıdıntı kypikanıq kyn dach birk Japuk kirdi or japykryi kök tlylykly, kök jalıut bedük birk epkak böpi ükti" ifadəsi ilə qarşılaşıırıq (22, s. 37). Tərcümədəki "Günorta olduqda Oğuz qağanın çadırına bir işq girdi, bu işqin içindən göy yallı, göy tüklü, erkək bür qurd çıxdı" ifadəsində böri, müasir qurd mənasındadır. Bununla bərabər bizi qədim türk dialekt və sivilərləndə böri ifadəsinin qurd mənasında işləndiyinə tösədül edirik. Qədim türk yazılarında eləcə də M.Kaşgarı divamının 1 cildində, "TILKÜ-mü toydi, azu BÖRİ-mü" ifadəsi ilə qarşılaşıırıq (11, s. 429). Əgər buradakı ifadəyə diqqət etsək, cümlədəki böri sözü qurd mənasında işlənilir. Cümülinin tərcüməsindəki "Ay qız, tükümü doğdu, ya qurd oğulum" ifadəsində böri-qurd sözü məcazi manada "oğul" sözünü ifadə edir. Bununla bərabər ölüzlardakı böri-qurd mifi Bördənqay, Börrete və Börte-Çine (şanlı qurd) şəklində osmanlı türkleri, altay, yakut, uyğur, uşun, osetin, ötkən və s. türklərdə də inanc olmaqla, əski mifik mənbələrdə qurd bu türkləri Ergənəkonda dağların arasından azadlıq çıxarı (11, s.183-184; 23, s.21-27).

Bu gün belə biz Naxçıvan nağıllarında, eləcə xalq arasında "mənim bir qurdum doğuldü", "Allah mənə bir qurd oğul qısmış elədi" kimi ifadələrdə, eləcə də "Kitabi Dədə Qorqud" dastanında Qazan xanın "Qurd yüzü mübarəkdir, qurdən xəbərləşəyim" ifadəsi (6, s. 45), bu inancın tarixini m.ö. II minilliyyət qədər daşıyır.

Biz bu mif ətrafında Naxçıvan toponimik sistemindəki qurd sözünün ilkin böri-qurd yazılışlarını araşdırırmış qədim arxiv sənədləri və mənbələrdəki oykonimlərdə də qurd sözünün böri yazılışında rast golur. Qeyd edsk ki, toponimik sistemdəki miflərlə bağlı tədqiqatlarımızdə bu miflərin sonradan təyfa adlarında yer aldığına tarixi faktlar göstərmişik (15, s. 17-19). Paralat türk təyfa adının Pari+al+at yazılışında Pari/Böri-“qurd”, al-“uca”, at-“yurd, məkan” sözleri ilə “Uca qurd yurdú”, eləcə də Partagen təyfa adının Pari+ta+kan yazılışında Pari/böri-“qurd”, “işq”, ta/da-“yer, taraf”, “yxş”, “rəhimi” təyfa yazılışında “sahib olan”, kan/gen sözünün isə “bölgə, məkan”, “kağan” monalarında rast golduğu qeyd etmişik (3, 584; 18, s. 716). Bütün bu mənaları nəzərə alsaq, Partagen təyfa adı “Qurdun sahib olduğu məkan” mənasında izah olunur.

Tərəfimizdən aparılan araşdırma zamanı 1590-1749-cu illərin əski arxiv və ümumiyyətdən çıxmış sənədlərində Naxçıvanın Ağcaqala, Əlinca, Abnik, Şorlut nahiyyələri və bugünkü toponimik sistemində Böri-qurd mifi ilə bağlı məntəqə adlarına tösədül edirik. Bunların etimoloji izahalarındaki əski türk sözləri də qədim dövrlə səsleşir. Elmi baxımdan xüsusi əhəmiyyətli mifik olan bu adları daşıdıgı monaları da diqqətə çatdırımaq istədik.

Pürtaq, Bartaq, Bardaklı, Bertaq, Barduq. Bu məntəqə adlarından Pürtaq 1590-cı ilin sənədlərində Naxçıvan'a aid İravan qəzasının İravan nahiyyəsində bir adı Tahirviran olmaqla Kəmirs və İlər kəndləri arasında, Bartaq, 1590-cı ildə Naxçıvan qəzasının Ağcaqala nahiyyəsində bir adı da Tutmacılar olmaqla Cələl və Qülliə kəndləri arasında, Bördəkli adı isə, 1590-cı ildə Abnik nahiyyəsində bir adı Qulac olmaqla Cəriş və Adiyaman kəndləri arasında qeyd olunur (5, s. 159, 169, 176). Biz 1724-cü ilin məlumatlarında Naxçıvanın Makri nahiyyəsində

Dikmə və Qarasur kəndləri arasında Barduq, 1727-ci ilin sənədlərində isə Naxçıvan sancağının Azadçiran nahiyyəsində, Sal və Yayıc kəndləri arasında Bertaq, məntəqə adları ilə qarşılaşıraq (5, s. 41; 12, s. 31). Eyni quruluş malik olub pəb-, aż-, aż-e səsəvəzəlməmləri ilə qeyd olunan bu adlardakı taq/tanq qədim türk sözü “qeyri-adı”, “dan, sabah”, “dağ”, “möhkömləndirmək”, “baqlamaq” mənaları daşımaqla bərabər, həm də alternativ tunq variantında “hücum edən, cosur”, “ehtiyac”, “bədbəxtlik” mənaları ifadə etmişdir (3, s. 350, 536; 9, s. 570). Bu monalar nəzərə alınmaqla məntəqə adları “Casur pari/böri-qurdalar” mənasında izah olunur. Burada Bördəkli (sonrakı mənbələrdə Bardaklı) məntəqə adındakı -lı şəkilcisi ada sonradan əlavə olunmuş şəkilcildir.

Beridik, 1590-ci ilin sənədlərində Naxçıvan qəzasının Əlinca nahiyyəsində Qazançı və Xanağa kəndləri arasında qeyd olunan bu məntəqə adı (5, s. 181) maraqlı semantik quruluşa malikdir. Adın ilk formada Böri+t+uk yazılışında olduğunu düşündürük. Bu halda təyfa adına qoşulan -t- “cəmlik şəkilcisi” və uk -“oğul, varis” (17, s. 284) qədim türk sözləri adı “Qurdların oğlu varisi” mənasında izah edir. Bu sözün mənası tədqiqatlarında izah olunmuşdur.

Berdik. Bu məntəqə adı da tədqiqatlara cəlb olunmamış, 1727-ci ilin sənədləri və arxiv məlumatlarında Naxçıvan sancağına tabe olan Ordubad qəzasının Sisyan nahiyyəsində Kələdək və Qalacıq kəndləri arasında qeyd olunmuşdur (12, s. 33). Adın ilk variantda öəs səsəvəzəlməməsi və -i saatının düzüümü ilə təhrif olunaraq, Böri+ük yazılışında olduğunu düşündürük. Burada böri-təyfa adından başqa bizi, dik/dük-“zarbo vuran”, “zarbaçı”, “güvvətli” qədim türk sözləri ilə qarşılaşıraq (3, s. 161). Bu quruluş mənaları ilə məntəqə adı “Qüvvətli qurd”, “Zarbaçı qurd” mənalarda izah olunur. Biz birinci mənəni doğru hesab edirik.

Piregen. Maraqlı semantik quruluş malik olub, tədqiq olunmamış bu məntəqə adında biz e-i saatlarının yerdəyişməsi və a-e, ö-e, k-e gəsəvəzəlməmlərini müşahidə edirik (21, s. 41-42, 82). 1590-ci ilə aid sonadılarda Naxçıvan orazisina aid İravan qəzasının Karbi nahiyyəsindəKİ Kötüklü və Pirtəkiyəsi kəndləri arasında rast gəlinən bu məntəqə adının (5, s. 162) Böri+kan yazılışında kan/qan əski türk sözü ilə formalasdığı müşahidə olunur. Buz adda Böri-“qurd” sözü və qədim türk dillərində kan/qan-“makan”, “yer”, “qalan” da omonim olaraq “çəmşə” və “mənbə” monalarındaki sözlər qarşılaşıraq (3, s. 289; 16, s. 463). Əgər xatırlasq, bununla bərabər Orxon-Yenisey məntənlərdən antroponimik Altun Tarkan, Boz Kaqan, Bilgə Kaqan, Ana Tarkan kimi adlarda sözü “kağan” mənasında da tösədül edilir (13, s. 383-385). Əgər əski türk dilinin birhecili söz quruluşuna istinad etsək, ka+qan sözündə ka-“söhrətlə, seçilən” sözü kan-“rütbə” kimi mənənə daşımaqla canlı ismə aid olaraq tədqiq edilir. Buz Tarkan, Boyle Kutlут Yarkan, Tamğan Çor kimi şaxs adlarında əski türk sözlüklerində istinadon Tar+kan-“kağan tuyası”, Yar+kan-“işqili kağan”, Tam+ğan-“qala kağan” monalarında görürük (-F.R.). Burada tar-“oğul”, “tayfa”, yar-“işq”, tam-“divar, qala” sözləri qədim türk dilindədir (3, s. s. 529; 17, s. 676). Bu monalar nəzərə alınmaqla məntəqə adı “Qurdların məkanı” və “Par-qurd kağan” kimi izah olunur. Biz birinci mənəni doğru olduğunu düşündürük.

Parteniq. Maraqlı və elmi cəhətdən əhəmiyyətli semantik quruluşa malik olan bu məntəqə adı 1724-cü ilin məlumatlarında Naxçıvanın Göycə nahiyyəsində Göycə göl yaxınlığında bir adı da “Vartenis” olmaqla qeyd olunur (5, s. 55, 58). Biz adın ilk variantda Par+t+en+an+uk yazılışında türk dillərinə məxsus a-e, u-e səsəvəzəlməmləri ilə (21, s. 41-42) Pari/böri-“qurd”, həm də təyfa adı və göstərilən t+en+an+uk komponentlərindən formalasdığını düşünürük. Bu halda təyfa adına qoşulan, t-“comlik”, an-“mənsubliq” şəkilcili və uk -“oğul varis” sözü ilə (17, s. 284) məntəqə adı “Qurdların varisi” mənasında izah olunur.

Bartenes. Tədqiq olunmamış bu məntəqə adına biz türk dillərinə xas olan p~v, a~e səsəvəzəlməmləri ilə (21, s. 41-42), Naxçıvanın Dərələyəz nahiyyəsində Abana və Vahuseyin kəndləri arasında rast golur (5, s. 58). İlk variantda Par+t+ an+us yazılışında olan bu adda

Parteniq məntəqə adından fərqli olaraq tayfa adına-kökə qoşulan us/es komponenti qədim türk dillərində “ağlı”, “zaka”, “müdrık” (15, s. 476) ,uz yazılışında isə “ışılq” və “ucalıq” mənalarını ifadə edir (19, s. 372). Bu komponentlərin mənaları nəzərə alınmaqla məntəqə adını “ışılqı parların-qurdların yurdu” mənasında izah etmək mümkündür və biz bu mənada adın miflə bağlı olduğunu düşünürtük.

Vartanol. Öncəki Bartenes, Parteniq məntəqə adlarından yalnız ol komponenti ilə fərqlənən bu məntəqə adında da türk dilləri xas olan p~v, ö~, i~o səsəvəzənlənmərini müşahidə edir (21, s. 41-42). Ada Naxçıvan sənacığına təbae olan Ordubad qəzasının Dərələyəz nahiyyəsində Yenicə və Morzov kəndləri arasında, rast galırıq və bu məntəqə digər mənbələrə düşməmişdir (12, s. 35). Bu adın Par+t+an+il yazılışlı quruluşundakı il-“yurd, el, vilayət” qədim türk sözü, məntəqə adını “Parların-qurdların yurdu” mənasında etnooykonim kimi formalasdırılmışdır. Bir ümumtürk dialektlərində bu sözə ol, il, el, aul və s. yazılışlarda Azərbaycan dili ilə yanaşı Altay, basqır, qazax, türkmən, tatar və b. dilliardə rast galırıq (7, s. 208-209, 378). Müasir dilimizdə bu sözə “il”, “ilçə” yazılışlarında Türkiyə türkcəsində da tösdür edirik.

Naxçıvan makrooroničik adları içərisində də biz bu miflik inancla karşılaşırıq. Bu mif Qaraberində, Berdik dağı adalarına da təkrarlanır və tədqiqatlarında bu adaların müxtəlif monalarda etimoloji izahları rast galırıq. Əgər xatırlasqı, qədim türk “Yaradılış” dəstənində Qara Xan-“Ulu Tanrı” idi və fikrimizə dağ adalarındaki “qara” sıixurun rangi ilə deyil, sözün “ulu” mənası ilə qədim türk mifinə bağlıdır.

Sədərək inzibati ərazisi daxilində bu ad son versiyada Qaraburundağ adı kimi qeydə alınır. Tədqiqatlarında bu dağ adı onun burnunu qara rongda olması ilə izah edilsə də (2, s. 68), dağda bu rəngə rast gəlinməni Bəzim fikrimizəcə ilkin variantda da qədim türk Böri-Qurd miflik inancında gölməkla Qara+böri+an şeklinde olub təhrif olunaraq bu formaya düşmüdüür. Əgər burada qədim Qurd mif nəzərə alınmasa, ad “Ulu Qurdun dağı” mənasında izah olunur.

Biz Culfa inzibati ərazisində da bu mifa Berdik dağı adında rast galırıq. Tədqiqatlarda ad “Bərdək qurraq” mənasında izah olunmuşdur (2, s.35) ki, bu sözlə məntəqə adı yaranır. Çünkü bu miflik oronim həm də oykonim addır. Biz türk dili sözlüklerinə nəzər saldıqda burada tuq-“məqrur, düz dayan” monalardan oski türk sözüdür (3, s. 561). Bu əski türk sözü ilə ad “Məqrur Qurd” mənasında izah olunur. Bütün bu adların formalşma xüsusiyyətlərinə diqqət etsək, göstərilən adların hamısı mürəkkəb quruluşlu teonimik xarakterli oronimlərdir.

Bütün bu mifa bağlı mənəvə və toponiçik adaların daşıdığı mənə çalarlarına istinadən nəticə olaraq deyə bilirik ki, miflik düşüncəmizdə yer alan Böri-Qurd mifi ən azı m.d. II minilliklərə səykiñir və türklərə bağlı qədim mif olmaqla Azərbaycan türklərinin də mifində qədimdən yer almışdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Абубаев О.А. Энолит и бронза на территории Нахичеванской АССР. Баку: Элм, 1982, 314 с.
2. Bağırov A.N. Oronimlərin linqvistik xüsusiyyətləri. Bakı: Elm və Təhsil, 2011, 220s.
3. Дриветгорский словарь. Ленинград: Наука,1969, 676 c.
4. Əliyev V.V. Naxçıvan Azərbaycanın tarixi diyalir. Bakı: Yeni nəşrlər evi, 2002, 320 s.
5. İravan əyalətinin icmal dəftəri. Bakı: Elm, 1996, 184 s.
6. Kitabi-Dədə Qorqud. Bakı: Yaziçi, 1988, 265 s.
7. Karşılaştırmalı Türk Lehceleri Sözlüğü I cild, Ankara: Kültür Bakanlığı, 1992, 1183 s.
8. Голубкина Т.И. Находки кувшинных погребений в Нахчыванской АССР//ДАН Аз.ССР, 1952. № 8, т. с. 451-453

9. Mahmud Kaşgari. Divanü lügat-it-türk. Dizimi “ENDEKS”, Ankara: Türk Tarihi Kurumu Basimevi, 1985, 887 s.
10. Mahmud Kaşgari. Divanü lügat-it-türk. I c., Ankara: Türk Tarihi Kurumu Basimevi, 1985, 530 s.
11. Мифы народов мира. Энциклопедия. Т. I. Москва: Советская энциклопедия. 1987, 671 с.
12. Naxçıvan sancağının müfəssəl dəftəri Bakı: Sabah, 1997, 336 s.
13. Racəbov Ə., Məmmədov Y. Orxon-Yenisey abidləri. Bakı: Yaziçi, 1993, 400 s.
14. Rzayev F.H. An/Anı qədim türk tanrı adının Naxçıvan ərazisini toponimlərində izləri//Elmi əsərlər, Naxçıvan Universiteti, Naxçıvan NU: Nuh, 2018, №2, s. 81-89, 269 s.
15. Rzayev F.H. Naxçıvan əhalisinin etnogenezi tarixindən (miladdan öncə VI-II minilliklər). I c. Bakı: ADPU-nun mətbəəsi, 2013, 528 s.
16. Rzayev F.H. Naxçıvan əhalisinin etnogenezi tarixindən (miladdan öncə II-I minilliklər). II c. Bakı: ADPU-nun mətbəəsi, 2017, 589 s.
17. Севорян Э.В. Этимологический словарь тюркских языков. Т. I, Москва: Hayka,1974, 777 с.
18. Севорян Э.В. Этимологический словарь тюркских языков. Т. II, Москва: Hayka, 1978, 349 с.
19. Seyidov M.M. Azərbaycan xalqının soykökünü düşünürən. Bakı: Yaziçi, 1989, 496 s.
20. Seyidov M.M. Azərbaycan miflik təşkükünün qaynaqları Bakı: Yaziçi, 1983, 326 s.
21. Şiraliyev M.Ş. Azərbaycan dialektologiyasının əsasları. Bakı: Maarif, 1967, 420 s.
22. İlberbak M.A. Oğuz-nâme, Москва: Издательство восточной литературы, 1959, 459 с.
23. Yaşar Kalafat. Türk Mitolojisinde Kurt. Ankara:Berikan Ofset Matbaa, 2012, 134 s.

*AMEA Naxçıvan Bölümü
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru
firudinrzayev@gmail.com

Firudin Rzayev

THE TRACES OF BORI-KURT ANCIENT TURKIC MYTH IN THE TOPOONYMS OF NAKHCHIVAN TERRITORY

The article deals with the traces of Bori-Kurt ancient Turkic myth which has a special place in the Turkic mythic thinking, in the toponyms of Nakhchivan territory. The history of the Bori-Kurt myth, mentioned in the researches belongs to the III millennium BC and is kept in the territorial toponymic names till today. The trace of this ancient myth in Nakhchivan toponyms has not been investigated by Azerbaijani and Turkish scientists, and the explanations of related names have not been given. In the article the Bori-Kurt name in the oykonyms, oronyms, and hydronyms of the ancient Nakhchivan territory toponyms is proved on the bases of linguistic and historical facts. This myth is almost repeated in the initial borı variant of oykonym, oronym, hydronym of the toponymic system.

In the investigation the etymological explanations of the toponyms related with this myth in the geographical area of Nakhchivan are given. The preservation of Bori-Kurt name in the prototurkish names confirms the antiquity of this mythic belief. The place of this name both in Nakhchivan, and in Altay and other Turks is alleged on the basis of the scientific facts in the article.

Фируздин Рзаев

СЛЕДЫ ИМЕН ДРЕВНЕТОРКСКОГО МИФА БЁРИ-ВОЛК В ТОПОНИМАХ НА ТЕРРИТОРИИ НАХЧЫВАНА

В статье говорится о следы древнего мифа Бёри-Волк-Гурд на территории Нахчыванских топонимах, который занимает особые места в древнетюркской мифологии. История Бёри-Гурд которая относится к III тысячелетию до н.э. и вспоминается в Алтайских и других тюрках, оставили свои следы в топонимах территории Нахчывана до нашего дня. Связы Нахчыванской земли с этим мифом, до тех пор не были исследованы азербайджанскими и тюркскими учеными и не анализированы значения этих имен. В статье имен Бёри-Волк-Гурд на территории Нахчыванских ойконимах, оронимах и гидронимах подтверждены на основе исторических фактов. Этот миф как первоначальное название бёри повторяется вообще во всех топонимических системах Нахчывана в ойконимах, оронимах, и гидронимах.

В исследованиях объясняется значение топонимов, которые связанные с этой мифологией на географических ареалах Нахчывана. Существование топонимы с именем Бёри-Волк-Гурд подтверждает древность верования этого мифа. Места этого имени в тюрках Нахчывана, в том числе в Алтае и других тюрках обосновывается научными фактами.

Ключевые слова: Бёри-Волк-Гурд, Нахчыван, Алтай, ойконим, ороним, гидроним

(AMEA-nın müxbir üzvü Əbülfəz Quliyev tərəfindən təqdim olunmuşdur)

*Daxilolma: İlkin variant 28.02.2019
Son variant 24.06.2019*